

Luterilainen

N:o 4 2026 ❄ 1926 – 2026 ❄ 101. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi; niin kuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. (Kol. 3:13)

MARTTI LUTHER

Tällä kaikki oikeudenkäynti kristittyjen kesken on kielletty: kenenkään ei ole sallittu itse kostaa, jokaisen täytyy anteeksi antaa ja myöntyä. Tätä apostoli vaatii Kristuksen esikuvaan vedoten: hän on antanut meille anteeksi. Muista, että hän tässä kirjoittaa oikeille kristityille, mutta pitää heitä kuitenkin niin raadollisina, että toinen tekee toiselle pahaa ja että toisella on jotakin kannetta toista vastaan. Näinhän ei saisi olla kristittyjen kesken. Näin kuitenkin on, niin kuin usein olen sanonut: Kristuksen valtakunta on sellainen salaisuus, jota ei koskaan perin pohjin opita tuntemaan. Niitä, jotka eivät usko, ei voi kääntää teoista, eikä niitä, jotka uskovat, voi

koskaan saada tarpeeksi tekemään tekoja. Edelliset eivät ota uskoakseen, jälkimmäiset eivät ota rakastakseen. Tällainen siis on Kristuksen valtakunta: hänen kristittynsä eivät ole täydellisiä pyhiä, he ovat vain alkamisessa ja kasvamisessa; sen tähden heidän seastaan tavaataan vielä aina vihaa, pahaa himoa ja halua, murhetta ja muita pahoja virheitä, joita Paavali sanoo sellaiseksi lähimmäisen kuormaksi, jota toisen tulee toisessa sietää, niin kuin Kristus sieti ja kantoi apostoleissa ja joka päivää paljon sellaista omissansa kantaa.

*Martti Luther
– Mannaa Jumalan lapsille*

Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. (Joh. 17:3)

Jos tahdot saada iankaikkisen elämän, niin sinulla ei ole muuta tietä, tapaa eikä keinoa siihen, kuin että tunnet Isän, joka yksin on Jumala, ja Kristuksen, hänen Poikansa, jonka hän on lähettänyt. Se joka sinulle jotakin muuta opettaa, se totisesti eksyttää sinua. Mitä Isän ja Kristuksen tunteminen sitten merkitsee? Kuinka tämä tunteminen saadaan? Vastaus: Sen ilmaisevat juuri nämä sanat: *”jonka sinä olet lähettänyt”*. Sillä, joka tämän ymmärtää ja epäilemättä uskoo, on totisesti iankaikkinen elämä. Mitä sitten merkitsevät sanat: *”jonka olet lähettänyt”*? Ajattele itse ja katso, mitä varten Kristus on tullut ja mitä hän täällä maan päällä on tehnyt. Hän on tullut taivaasta ihmiseksi suorittaakseen Isän hänelle antaman tehtävän, nimittäin ottaakseen maailman synnin kannettavakseen ja kuollakseen sen tähden, sovittaakseen Isän vihan ja omassa persoonassaan voittaakseen kuoleman ja perkeleen ja viedäkseen meidät tykönsä. Koska näet Jumala itse hänet on lähettänyt, ei se voi olla mikään huono eikä katoavainen tehtävä, vaan niin tarpeellinen ja tärkeä, ettei mikään enkeli eikä pyhä ole voinut sitä suorittaa, yksin ainokainen Poika. Sen näet, mitä tällainen henkilö itse toimittaa, sen täytyy totisesti saada aikaan jotakin iankaikkista Jumalan ja meidän välillä. Sen tähden sisältää tämä sana *”olet lähettänyt”* kalliin aarteen. Se ilmoittaa meille Isän Jumalan mielen, sydämen ja tahdon meitä

kohtaan, ja siihen sisältyy kaikki, mitä Kristus on tehnyt, saarnannut, saanut aikaan ja hankkinut meille.

Tätä meidän on ahkerasti sydämeemme kätkevä, sillä uskoa herättäksemme ja vahvistaaksemme. Ei ole näet taivaassa eikä maan päällä muuta neuvoa syntiä ja kaikkea kiusausta vastaan, kuin tämä tunteminen eli usko. Ajattele itse, mitä usko voi' ja mitä se saa aikaan. Jos tiedän, että Isä on minun tähteni lähettänyt ja minulle antanut Kristuksen, niin seuraahan siitä, että minä vapaasti ja iloisesti voin päätellä, että hän on minun armollinen ja ystävällinen Isäni, joka ei enää lainkaan tunne vihaa. Lähettämällä Poikansa hän on meille kaikille ilmaissut sydämensä laadun ja tahtonsa, niin ettet muuta näe, kuin sulaa ääretöntä, tutkimatonta rakkautta ja laupeutta. Mutta jos minulla nyt on Isän sydän, niin omistan hänet kokonaan, vieläpä kaiken hänen jumalallisen valtansa ja voimansa. Mitä minä sitten pelkäisin tai kauhistuisin? Jos synti, kuolema maailma ja perkele karkaavat kimppuuni ja tahtovat herpaista minulta rohkeuden ja saattaa minut epäilyksiin, niin tiedän, että minulla on armollinen, kaikkivaltias Isä Kristuksen kautta ja että he molemmin auttavat minua ja sotivat puolestani, niin että minä iloisesti ja rohkeasti tohdin halveksia perkelettä ja sen kaikkea voimaa.

Huomaapa siis, kuinka voimallinen usko on kaikkea päällemme karkaavaa väkivaltaa vastaan. Jos sitä harjoittelet, saat myös havaita, mikä vaikea taito tämä Kristuksen tuntemisen säilyttäminen on. Tässä tulee näet jokainen tuntemaan, kuinka vähäinen hänen uskonsa on ja kuinka heikosti hänen elämänsä laita on. Ne jotka pitävät uskoa halpana ja tulevat niin pian siinä täysin oppineiksi ja pyrkivät paljon korkeammalle, eivät mitään tiedä. Kun tullaan tähän kouluun, opitaan, ettei ihmisvoimin lainkaan voida vastustaa syntiä, kuolemaa ja muuta kiusausta, ei myöskään niitä voittaa. Se ei ole ihmisten voimassa, vaan tässä tarvitaan toinen, iankaikkinen perustus, joka on Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen oikea tunteminen.

Martti Luther
– *Hengellinen virvoittaja*

Kiusattu

(Matteuksen evankeliumi 4:1–11)

Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi. Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli sen jälkeen nälkä. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, käske näiden kivien muuttua leiviksi." Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'" Silloin perkele otti hänet kanssaan pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn', ja: 'He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.' Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" Taas perkele otti hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: "Tämän

kaiken annan sinulle, jos lankeat eteeni ja rukoilet minua." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaen rukoilla ja häntä ainoaa palvella.'" Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli Jeesuksen luo, ja he palvelivat häntä.

...

Tänään kääntäkäämme huomiomme erämaan tapahtumaan, jossa Jeesus Kristus alistui perkeleen kiusauksiin meidän tähtemme. Ja vahvistakoon Jumala uskoamme, kun kuulemme saarnan seuraavista kolmesta kohdasta.

Ensiksi: ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Toiseksi: meidän tulee voittaa perkeleen hyökkäykset ja kiusaukset siten, että olemme perustetut ja juurtuneet Jumalan sanaan. Kolmanneksi: kun pidämme kiinni Jumalan sanasta, enkelit tulevat, palvelevat meitä ja varjelevat meitä.

Kristuksen julkinen palvelutyö alkoi hänen kasteestaan Jordanjoessa. Siellä Jeesuksen kasteessa ”ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani!” (Matt. 3:17). Ja myös meidän kasteessamme sanotaan äänekkäästi, niin että kaikki läsnäolijat kuulevat, jokaiselle meistä: ”Kasteessa sinä olet saanut Pyhän Hengen ja sinut on merkitty Kristuksen omaksi iankaikkisesti”. Ja jokaisessa jumalanpalveluksessa jokainen meistä kuulee Jumalan sanat: ”Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi! Sinä olet Jumalan lapsi!”

Perkelekin kuulee nämä sanat. Hän tahtoo, että lakkaisimme uskomasta näitä sanoja. Sitä ei ole helppo käsittää, mutta Jumala sallii kiusaukset. Tarkemmin sanoen perkele voi kuiskata kiusauksiaan korviimme, kun Jumala sen sallii,

kun Jumala tietää sinun nyt olevan valmis. Pyhä Henki vei Jeesuksen erämaahan ja salli sitten perkeleen kiusata Jeesusta, niin kuin on kirjoitettu: ”Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi.”

Niinpä kristitylle suurimmat kiusaukset voivat alkaa silloin, kun hänestä tulee kristitty, kun hän alkaa kasvaa uskossa. Niin kuin Luther kirjoittaa Pietarin ensimmäisen kirjeen selityksessään, perkeleen ei tarvitse hyökätä kiusauksilla niiden kimppuun, jotka seuraavat häntä epäuskossa, mutta heti kun joku on tullut kristityksi, perkele tulee kiusauksineen, joita ihminen ei kokenut silloin, kun hän ei ollut kristitty.

Kun näin tapahtuu, muista, että sinulle kristittynä on annettu kaikki aseet taistellaksesi syntiä vastaan! Sinulle on annettu pelastuksen kypärä, Pyhän Hengen miekka, se on Jumalan sana. Sinulla on totuuden vyö, sinulla on vanhurskauden haarniska, jalkasi ovat kengitettyt alttiudella rauhan evankeliumille, ja käsissäsi on uskon kilpi sammuttamaan kaikki pahan palavat nuolet, ja kaiken lisäksi sinä puhut rukouksissasi itse Jumalan sydämelle (Ef. 6:13–18). Näin varustettuina voimme pysyä pystyssä ja voittaa Jeesuksen tavoin, mutta jos lankeamme, meillä on anteeksiantava Jumala, joka antaa synnit anteeksi niille, jotka kääntyvät hänen puoleensa parannuksessa.

Muista, mitä vastasit kasteessasi

ja konfirmaatiossasi kysymykseen: *"Tahdotko luopua perkeleestä ja kaikista hänen töistänsä ja kaikista hänen teistänsä?"* Sinä vastasit silloin: *"Tahdon!"* Ja sama kysymys esitetään jokaiselle kristitylle joka päivä, ja hänen tulee aina vastata: *"Niin, myös tänään tahdon edelleen luopua perkeleestä ja kaikista hänen töistänsä ja kaikista hänen teistänsä!"*

• • •

"Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli sen jälkeen nälkä. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: 'Jos olet Jumalan Poika, käske näiden kivien muuttua leiviksi.'"

Jeesuksen ensimmäinen kiusaus koskee sitä, mitä ruumis tarvitsee. Joskus meiltä puuttuu näitä, ja silloin nousee halu napista: *"Jumala, sinä lupasit pitää minusta huolen, jos seuraan sinua. Minä seuraan sinua, mutta olen yhä nälkäinen, janoinen, en pysty maksamaan laskujani, ja niin edelleen. Jumala, sinä lupasit!"*

Kun olemme tällaisessa tilanteessa, meidän tulee muistaa Jeesuksen sanat, joilla hän vastasi perkeleelle. *"Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'"* Nämä sanat — *"Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee."* —

löytyvät myös Viidennen Mooseksen kirjan kahdeksannesta luvusta, jossa Mooses opettaa kansaansa: *"Muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä, jota Herra, Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa nöyryyttääkseen sinua ja koetellakseen sinua ja tietääkseen, mitä sydämessäsi on: tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et. Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja hän antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäsiikään tunteneet, opettaakseen sinut ymmärtämään, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee."*

Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee!! Sellaista on todellinen elämä: elää siitä, mikä Herran suusta lähtee, eli elää Jumalan sanasta! Ne, jotka elävät vain ruokkien ja vaatettaen itseään sekä katsellen jotakin maailmassa tai viihdyttäen itseään, eivät elä täyttä elämää, koska Jumala loi ihmisen elämään jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee!

Siksi on niin tärkeää lukea Jumalan sanaa säännöllisesti tai päivittäin ja käydä jumalanpalveluksissa. Ja jokainen päivä meidän tulee aloittaa rukouksella Jumalalle, niin kuin meidän tulee päättääkin jokainen päivä rukoukseen. Ja sitten päivän keskellä voimme tehdä jokapäiväisen työmme tietäen, että se on

Jumalalle otollista, sillä emme elä ainoastaan leivästä, vaan elämme Jumalan yhteydessä hänen sanansa kautta, rukouksen kautta.

• • •

Luukkaan evankeliumin kertomuksessa Jeesuksen erämaakiusauksilla on toinen järjestys. Se, mikä Matteuksen evankeliumissa on kolmas kiusaus, on Luukkaan evankeliumin luettelossa toinen. Niin näemme, että järjestyksellä ei ole ratkaisevaa merkitystä. Kuitenkin se vastaus, joka Matteuksen evankeliumissa mainitaan toiseen kiusaukseen, antaa meille mahdollisuuden jatkaa pohdintaa siitä, mitä Mooseksen kirjoihin on kirjoitettu.

"Silloin perkele otti hänet kansaan pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: 'Jos olet Jumalan Poika, heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeilleen sinusta käskyn', ja: 'He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.'" (Matt. 4:5–6).

Tässä perkele käyttää Raamatun sanoja psalmista 91, jossa sanotaan: *"Sillä hän antaa enkeilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi."* Kun huudat Jumalaa avukseksi, hän vastaa sinulle; Jumala on kanssasi ahdingossa; Jumala pelastaa sinut ja saattaa kunniaan (vrt. Ps. 91:15). Niin Jumala lupaa suojella omiaan, siis kristittyjä, kaikilla heidän teillään.

Ja kuitenkin tässä on yksi tärkeä huomio, josta voimme lukea myös Viidennen Mooseksen kirjan kuudennesta luvusta. Siinä Mooses kertoo Jumalan käskyt ja lisää sitten: *"Älkää kiusatko Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa."* Mitä siis tapahtui Massassa? Kuinka Israelin kansa oli kiusannut Jumalaa Massassa?

Toisen Mooseksen kirjan luvussa 17 kerrotaan, että Israelin kansa oli kerran paikassa, jossa ei ollut juomavettä. Ja kansa riiteli ja napisi, että heillä oli jano ja että Mooses oli luvannut Jumalan huolehtivan heistä. Niin he käänsivät vihansa Moosekseen ja itse Jumalaan, koska heistä näytti siltä, että nyt oli tullut aika kuolla tuskalliseen kuolemaan. Myöhemmin Jumala muistutti Israelia tästä tapahtumasta Mooseksen kautta sanoen: *"Älkää tehkö niin! Se oli Herran kiusaamista."* Tuolloin Jumala teki ihmeen Mooseksen kautta, sitten Mooses löi kalliota, ja siitä alkoi virrata vettä. Mutta Jumalalle se ei ollut mieleen. Ja näillä sanoilla Jeesus vastaa perkeleelle, niin kuin luemme: Jeesus sanoi hänelle: *"On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"*

Olkoon tämä meille opetuksiksi: kenenkään ei tule kiusata Jumalaa riitelemällä Jumalan kansa ja toivomalla ihmeellistä väliintuloa silloin, kun hänen on joko tehtävä asiat arkisella tavalla tai kärsittävä hetki, kunnes Jumala näyttää luonnollisen tapansa toteuttaa kaitselmuksensa

meitä kohtaan. Jumalan kiusaamiseen kuuluu myös tahallinen synty siinä toivossa, että Jumala kumoaa tai estää tämän synnin seuraukset. Ei, älä yritä kiusata Jumalaa tekemällä järjettömyyksiä ja toivomalla, ettei Jumala sallisi jalkasi osua kiveen. Perkele kehotti Jeesta juuri sellaiseen mielettömyyteen, johon Jeesus vastasi: *"On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"*

Meidän ei tarvitse todistaa mitään lähimmäisillemme eikä perkeleelle. Meidän ei tarvitse kiusata Jumalaa yrittämällä todistaa jollekulle: *"nyt näet, kuinka Jumala auttaa minua! Uskotko häneen sitten?"* Sama tapahtui juutalaiselle kansalle, jonka Mooses oli tuonut pois Egyptin orjuudesta. Mooseksen täytyi erämaassa todistaa heille, että Jumala oli hänen, Mooseksen, kansaan ja että Jumala kuulee Moosesta. Silloin Jumala kuuli Moosesta ja antoi vettä ihmeellisesti, mutta hän muistutti yhä uudestaan, että epäilyt ja riidat — *"Onko Herra meidän keskellämme vai eikö?"* — eivät ole siunattuja eivätkä oikeita. Niinpä luota Jumalaan kaikessa — hyvinä ja huonoina päivinä. Jos sinut työnnetään alas katon reunalta, Jumala ehkä lähettää enkelit niin, ettet lyö jalkaasi maahan, mutta jos hyppäät itse, silloin kiusaat Jumalaa. Niin Jumalan sana näyttää meille oikean tien kulkea.

• • •

Viimeinen, kolmas kiusaus on olemukseltaan samanlainen. Perkele tahtoo kääntää kristityn pois luottamuksesta Jumalaan. *"Taas perkele otti hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: 'Tämän kaiken annan sinulle, jos lankeat eteeni ja rukoilet minua.' Silloin Jeesus sanoi hänelle: 'Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaen rukoilla ja häntä ainoaa palvella.'"*

Jumala on luvannut suojella sinua ja pitää sinusta huolen, kun pidät kiinni Jumalan sanasta, mutta sitten — niin kuin luemme — perkele kääntää huomiosi niiden ihmisten elämään, jotka eivät kumarra tosi Jumalaa. Heiltä ei puutu mitään, heidän kasvonsa ovat täynnä nautintoa, jonka he saavat tästä elämästä ja tästä maailmasta. Heillä on kaikki, koska he eivät omista aikaa Jumalalle eivätkä arkena eivätkä sunnuntaina, sillä he yrittävät saada kaiken, mitä maailma voi tarjota. Perkele sanoo sinulle: *"Se on mahdollista sinullekin. Tule, katso tämän maailman kauneutta, ja ala kumartaa sitä, niin saat maailman vallan ja loiston. Ja jos todella tahdot jotakin, valta antaa sinulle mahdollisuuden ottaa mitä tahdot. Kaikki on mahdollista, siis antaudu kokonaan tälle maailmalle."*

Perkele ei aina sano: ryhdy saatanan palvojaksi. Perkele on valheen

isä, ja tämän kiusauksen ydin on hänen pyrkimyksensä irrottaa meidät luottamuksesta Jumalaan, murtaa meidän turvamme Jumalaan.

Toisaalla Kristus opettaa meille, ettei kukaan voi palvella kahta herraa. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. Tässä perkele kiusaa Jeesusta palvelemaan jotakuta muuta – ei tosi Jumalaa. Perkele kiusaa ihmistä tulemaan mammonan ja maallisten etujen palvelijaksi, siis perkeleen palvelijaksi. Jeesus torjuu tämän ensimmäistä käskyä vastaan suunnatun kiusauksen sanoilla: *”Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman.”* Ensimmäisen käskyn täyttymys on usko. Jumalan antama usko. Meidän tulee pysyä uskossa yksin Jumalaan ja kumartaa yksin häntä. Me kristityt olemme joskus vaipuneet epätoivoon ja unohtaneet taivaallisen Puolustajamme ja meille annetut aseet, kun perkele on kiusannut meitä tai kun olemme jo langenneet syntiin. Kuitenkin Kristus antaa tämän kaiken meille anteeksi joka kerta, kun tulemme hänen eteensä vilpittömässä halussa tehdä parannus ja saada syntimme anteeksi.

Viimeinen jae, jota tänään tarkastelemme, on tämä: *”Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli Jeesuksen luo, ja he palvelivat häntä.”* Näet, enkelit olivat silloin Jeesuksen kanssa ja palvelivat häntä. Juuri tämän Martin Luther Vähässä katekismuksessa kehottaa meitä

joka päivä mainitsemaan aamu- ja ehto-orukouksissa: *”Minä annan itseni, ruumiini, sieluni ja kaikeni, sinun käsiisi. Pyhä enkelisi olkoon minun kanssani, ettei paha vihollinen saisi minussa mitään valtaa.”* Enkelit ovat kristittyjen näkymättömiä palvelijoita, jotka seisovat rinnallamme suojellakseen meitä siltä, mitä emme nykyisessä tilanteessa jaksaisi emmekä kestäisi. *”Mutta Jumala on uskollinen: hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan kiusauksen ohella hän valmistaa myös pääsyn siitä, että voitte sen kestää.”* (1 Kor. 10:13)

Ja silloin todella tapahtuu se, minä Herra lupaa jo kuullussa 91. psalmissa: *”Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.”* *”Raamattu sanoo: ’Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään.’”* (Room. 10:11)

Aamen.

pastori Jānis Dimza

Kristuksen voitelu lunastajantehtävään

Vanhassa testamentissa voideltiin kuninkaas, profetat ja papit virkoihinsa. Nämä virat oli myös Kristuksella lunastajantoi-messaan.

Raamattu esittää, että Kristus voideltiin Pyhällä Hengellä (Ps. 45:8; Apt. 10:38). Jo sana Kristus eli Messias merkitsee Voideltua. Jeesuksesta ei tullut Kristusta eli Messiasta vasta ristillä, vaan Raamattu esittää hänet Kristukseksi sikiämisestä asti.

Enkeli Gabriel esitteli Messiaan ennen tämän sikiämistä: *"Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsut-taman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daa-vidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman"* (Luuk. 1:33).

Kun Jeesus oli äitinsä, neitsyt Marian, kohdussa, Elisabet riemuit-si tulevasta Messiaasta ja kutsui häntä nimellä *"minun Herrani"* (Luuk. 1:43).

Itämaan tietäjät kysyivät: *"Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olem-me tulleet häntä kumartamaan"* (Matt. 2:2). He toivat tälle lapselle, Jumalalle ja Messias -kuninkaalle,

soveltuvat lahjat: kultaa, suitsuketta ja mirhaa (Matt. 2:11).

Kertomus Jeesuksesta 12 -vuotiaana temppelissä (Luuk. 2:42–52) osoittaa, että hän oli jo silloin Pyhällä Hengellä runsaasti voideltu. *"Kaikki, jotka häntä kuulivat, ih-mettelivät hänen ymmärrystänsä ja hänen vastauksiinsa"* (j. 47). Hän myös tajusi persoonansa ainutlaa-tuisuuden, koska hän sanoi: *"Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, jot-ka minun Isäni ovat"* (j. 49). Ja tässä yhteydessä Raamattu korostaa, että Jeesus *"lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamai-nen"* (j. 51).

Apostolit tunnustivat hänet Kristukseksi ja elävän Jumalan Pojaksi jo ennen hänen suurta kär-simystään. Pietari lausui kaikkien nimissä: *"Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."* (Matt. 16:16).

Raamatun mukaan meidän on siis sijoitettava Kristuksen voidel-luksi tulemisen ja lunastajanviran alkukohta jo inkarnaatioon eli li-haan tulemiseen. Hänen jumalalli-nen luontonsa ei voitелua tarvinnut, sillä Pyhä Henki on Jumalan Henki, joka lähtee Isästä ja Pojasta, vaan hänet voideltiin inhimillisen luon-non puolesta¹. Ps. 45:8 lausuu Mes-siaan voitелusta: *"enemmän kuin*

1) Gottfried Hoffmann: *"Et quidem unctus est non ut Deus, sed ut homo"*. *"Häntä ei voideltu, sikäli kuin hän oli Jumala, vaan sikäli kuin hän oli ihminen."* Hoenecke, Dogmatik III, s. 179.

osaveljiäsi". Osaveljistä voidaan puhua vain Kristuksen inhimillisen luonnon puolesta, ei jumalallisen luonnon puolesta, sillä osaveljiä Jumalan Poikana hänellä ei ole; hänhän on Jumalan ainosyntyinen Poika.

Huomaamme myös, ettei hänestä tule Kristusta jossakin vaiheessa sikiämisen ja kuoleman välillä, vaan hän on kaiken aikaa Kristus. Apostolitkin sanoivat: *"Sinä olet Kristus."* Veisatessamme tuttua Lutherin jouluvirttä tunnustamme vastasyntyneen Jeesuksen Herraksi ja Kristukseksi:

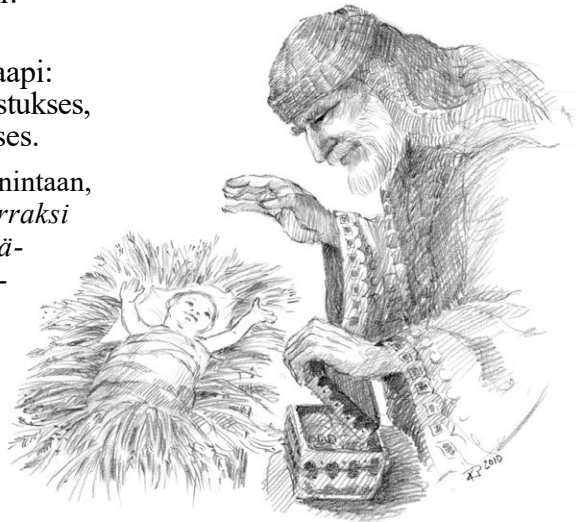
Herramme Kristus teille nyt
On tänään tänne syntynyt
Ja tää on teille merkiksi:
Seimessä lapsi makaapi!

Jo riennä, katso, sieluni.
Ken seimessä nyt makaapi:
Hän on sun Herras, Kristukses,
Jumalan Poika, Jeesukses.

Mitä tulee Apt. 2:36:n mainintaan, että Jumala *"on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte"*, niin tämä kohta ei kiellä Jeesuksen olleen Herra ja Messias alennuksen tilassa, vaan puhuu hänen korotuksestaan, siitä, kuinka ristiinnaulittu Jeesus on Jumalan

oikealla puolella käyttäen aina ja täydellisesti inhimillisenkin luontonsa puolesta jumalallista valtaa ja kirkkautta ja mitenkä tämä sama Jeesus on samalla tehty koko Israelin huonetta varten siksi Messiaaksi eli Kristukseksi, jossa on valmis pelastus myös hänen ristiinnaulitsijoilleen, niin että heilläkään ei ole eikä voi olla mitään muuta pelastustietä, vaan tähän ainoaan heidänkin tulee panna turvansa ja toivonsa.

Heino Pätiälä rajoittaa Kristus-nimen koskemaan Jeesusta evankeliumin saarnaajana ja hänen täyttämänsä lunastustyön jälkeen riemuitsevana kuninkaana². Pätiälä ei liitä Kristus-nimeä hänen lunastajantoimeensa.

2) *Ymmärrätkö mitä luet?* Lunastusopin katkismus, toinen painos s. 6. Tämän jälkeen käytämme tästä nimeä Lunastusopin katkismus.

Pyhä Henki, lohduttaja

"Minä uskon, että minä oman järkeni voimasta en voi Herraani Jeesukseen Kristukseen uskoa eli hänen tykönsä tulla; vaan Pyhä Henki on kutsunut minut evan-

keliumilla, valistanut minua lahjoillaan, pyhittänyt ja varjellut minut oikeassa uskossa; niin kuin hän koko kristikuntaa maan päällä kutsuu, kokoaa, valaisee, pyhittää ja ainoan oikean uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa varjelee; ja tässä kristikunnassa hän joka päivä runsain määrin antaa minulle ja kaikille uskoville kaikki synnit anteeksi ja herättää viimeisenä päivänä minut ja kaikki kuolleet ja antaa minulle sekä kaikille Kristukseen uskoville iankaikkisen elämän. Tämä on varmasti totta."

(Vähä Katekismus)

Näin tunnustamme uskomme Pyhään Henkeen Lutherin Vähässä Katekismuksessa. Mitä merkitsee, että tunnustamme uskovamme Pyhään Henkeen?

Monelle uskon tunnustaminen on samaa kuin nimi kirkonkirjoissa. Sen perusteella hän nimittää itseään kristityksi. Käytännössä se merkitsee sitä, ettei hän muuta kirjojaan siviilirekisteriin tai liity johonkin pakanauskontoon. Monelle tunnustautuminen kristityksi ja luterilaiseksi merkitsee aivan liikkumatonta olotilaa, välinpitämättömyyttä uskon asioissa. Kaste ei merkitse hänelle mitään. Hän

saattaa käydä joskus sanankuulossa. Mutta hänelle se on vain ulkoinen toimenpide. Hänellä ei ole sydämessään hätää sielunsa tilasta. Hänellä ei ole synnintuntoa, joka ajaisi häntä kuulemaan synninpäästöä ja evankeliumin saarnaa. Vielä vähemmän häntä vaivaa, ettei hän ole käynyt Herran Pyhällä Ehtoollisella. Jos hän joskus käykin sanankuulossa, hän tekee sen vain joidenkin uskovien sukulaistensa ja tuttaviansa tähden.

Kun tulee uskontunnustamisen kohta jumalanpalveluksessa, se ei innoita tällaista ihmistä. Ei hän ajattele tähän tapaan: *"Tämä on mi-*

nun uskoni. Sen lausun julki iloisin, luottavaisin sydämin. Siten kerron, miten suuria tekoja Jumala on minua kohtaan tehnyt. Siten tunnustaudun Kristuksen seuraajaksi ja saman tien kulkijaksi niiden kanssa, jotka samoin uskovat." Kun tulee kysymys Herralle uhraamisesta, hän ei ajattele Kristuksen valtakunnan levittämistä ja tukemista, hän ei muista edes uhraavansa Jumalalle, vaan hänen mielessään on vain ihmispelko ja hän yrittää selviytyä mahdollisimman vähällä. Näinkö kristitty toteuttaa lupaustaan, jonka hän antoi ripille päästessään? Silloin Kaikkivaltiaan kasvojen edessä hän lupasi antaa ennemmin henkensäkin kuin luopua uskostaan ja tunnustuksestaan. Joka kuvatulla tavalla tunnustaa uskoansa, tunnustaa uskoa omaan itseensä ja omiin voimiinsa, mutta ei Pyhään Henkeen. Hän on hengellisesti kuollut. Hän ei kaipaa Pyhää Henkeä lohduttajakseen.

Miten helposti välinpitämättömyys saakaan sijaa sydämessä! Miten moni onkaan palanut uskon intoa lapsena ja nuorena! Mutta missä ovat nyt monet niistä, jotka saivat lapsuudessaan puhtaan Jumalan sanan opetuksen? Eikö heidän pitäisi olla ensimmäisiä tunnustamassa uskoaan, ensimmäisiä kristillisessä rakkaudessa? Eikö heidän pitäisi ensimmäisinä ottaa seurakunnan tarpeet omikseen? Eikö heidän pitäisi olla esimerkillisiä sanankuulijoita? Eikö heistä pi-

täisi tarttua intoa ja palavuutta niihin, jotka vasta aikuisina liittyvät mukaan? Todella niin pitäisi olla. Usein kuitenkin on päinvastoin. Ne, joiden tulisi olla ensimmäisiä, ovatkin viimeisiä.

Muistakaamme, että Jumala ei anna itseään pilkata. Niiltä, joille on paljon annettu, myös paljon vaaditaan.

Jumalan lapsi tunnustaa uskovansa Pyhään Henkeen. Silloin hän tunnustaa itsestensä: *"Minä uskon, etten minä voi oman järkeni voimasta uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen eli hänen tykönsä tulla."* Raamattu nimittäin sanoo: *"Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hullutusta"* (1 Kor. 2:14). Tarvitaan Pyhä Henki johdattamaan meidät Kristuksen tykö ja varjelemaan hänen luonaan. Joka halveksii sanaa ja sakramenteja, se estää Pyhän Hengen työtä itsessään. Pyhä Henki toimii vain niiden kautta. Jolla ei ole sanan ja sakramentin nälkää, sillä ei ole uskoa Pyhään Henkeen. Hän näet uskoo itseensä ja luulee omin avuin selviytyvänsä.

Usko omaan itseen vaanii oikeitakin kristittyjä. Apostoli Paavali varoittaa: *"Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei hän lankea."* Meistä käydään taistelua. Sielunvihollinen ei ole hellittänyt sen jälkeen, kun pyhässä kasteessa Pyhän Hengen voimasta sanouduimme irti kaikista hänen teoistansa ja vah-

vistimme tämän lupauksen ripille laskettaessa. Raamattu varoittaa: *"Perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura etsien kenet hän saisi niellä."*

Emme voi varjeltua uskossa omin voimin, vaan yksin Pyhän Hengen armollisesta toimesta. Sen tähden tunnustamme: *"Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumilla, valistanut minua lahjoillaan, pyhittänyt ja varjellut minut oikeassa uskossa."* Raamattu sanoo: *"Ei kukaan voi sanoa: 'Jeesus on Herra', paitsi Pyhässä Hengessä"* (1 Kor. 12:3). Huulet voivat sen kylläkin sopertaa ilman, että ihminen siihen sydämessään yhtyy. Mutta vain Pyhän Hengen voimasta voi ihminen tarkoittaa sydämessään sitä, mitä sanat sisältävät. Kristuksen Herraksi tunnustaminen merkitsee paljon enemmän kuin tunnustaa, että Jeesus kaikkivallallaan hallitsee maailmaa. Sen joutuvat Jeesuksen vihollisetkin tunnustamaan viimeisenä päivänä, kun Jeesus antaa omillensa valtakunnan ja tuomitsee vastustajansa iankaikkiseen kadotukseen. Kun Pyhässä Hengessä tunnustamme Kristuksen Herraksi, se merkitsee tätä: *"Jeesus Kristus ... on minun Herrani, joka on minut kadotetun ja tuomitun ihmisen lunastanut ja vapahtanut kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimissellään ja kuolemallaan, että minä*

hänen omansa olisin, hänen valtakunnassansa hänen alamaisenaan eläisin ja häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa palvelisin, niin kuin hän on kuolemasta noussut, elää ja hallitsee iankaikkisesti."

Todellinen uskon tunnustaminen ajaa Sanaan, jonka kautta Pyhä Henki kirkastaa meille Kristuksen ja vie meidät hänen kauttaan Isän tykö. Mutta sanan viljely on hyödyttöä, jos emme tee sitä aralla tunnolla ja etsi siitä syntien anteeksisaamista ja iankaikkista elämää. Tunnustammehan, että Pyhä Henki *"joka päivä runsain määrin antaa minulle ja kaikille uskoville synnit anteeksi ja herättää viimeisenä päivänä minut ja kaikki kuolleet ja antaa minulle ja kaikille Kristukseen uskoville iankaikkisen elämän."* Jos emme kuuntele Jumalan Sanaa sillä mielellä, että haluamme sitä uskossa ja totuudessa seurata joka asiassa, niin olemme jälleen seuraamassa omaa itseämme emmekä Pyhää Henkeä. Pyhä Henki on luvattu meille johdattamaan meidät kaikkeen totuuteen. Jos vastustamme totuuden sanaa tai olemme siitä välinpitämättömiä, estämme Pyhän Hengen työtä itsessämme.

Kun tunnustamme uskomme Pyhään Henkeen, päätämme sen näillä sanoilla: *"Tämä on varmasti totta."* Oletko ajatellut, että se on todella totta, sillä se pitää yhtä Raamatun kanssa? Siinä sanotaan

myös, että Pyhä Henki herättää viimeisenä päivänä kaikki kuolleet. Toiset herätetään elämän ylösnousemukseen, toiset tuomion ylösnousemukseen (Joh. 5:28–29). Jos luotamme itseemme, meidän on syytä pelästyä ja alkaa vaeltaa mielenmuutoksessa. Jos uskomme Pyhään Henkeen, saamme jo nyt riemuita siitä Jumalan ihmeellisestä armosta, kun tämä katoavainen majamme puetaan katoamattomaan kirkkauteen viimeisenä päivänä. Silloin on muuttunut näkemiseksi se, minkä täällä uskossa omistimme. Tällä pelastuksen armolla Pyhä Henki jo nyt meitä lohduttaa.

Uskon tunnustaminen on paljon enemmän kuin ulkonainen pitäytyminen kristilliseen seurakuntaan. Se on sydämen varmaa ja luotavaista turvautumista kolmiyheteiseen Jumalaan. Se on elämästä siinä varmuudessa, että kaikki on niin, kuin Pyhä Henki on apostolien ja profeettojen kautta puhunut. Tunnustaessa sydän täyttyy vapautuneella kiitollisuudella armollista Jumalaa kohtaan. Silloin suu aukeaa tunnustamaan ihmisten edessä, minkä turvin ja kehen luottaen me elämme. Kutsumme toisia samaan autuuden toivoon. Silloin olemme valmiita puolustamaan kristillisen uskon kaikkia kohtia ja sanoutumaan irti jokaisesta harhasta ja sen kannattamisesta. Kun tunnustamme uskavamme Pyhään Henkeen, tunnustamme, että ainoastaan hänen oma sanansa puhtaasti saarnattuna

ravitsee sielua ja pienikin harha on uskolle turmiollinen. *"Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan"* (Gal. 5:9). Voimme olla varmoja totuudesta, koska Pyhä Henki on johdattanut meidät totuuteen.

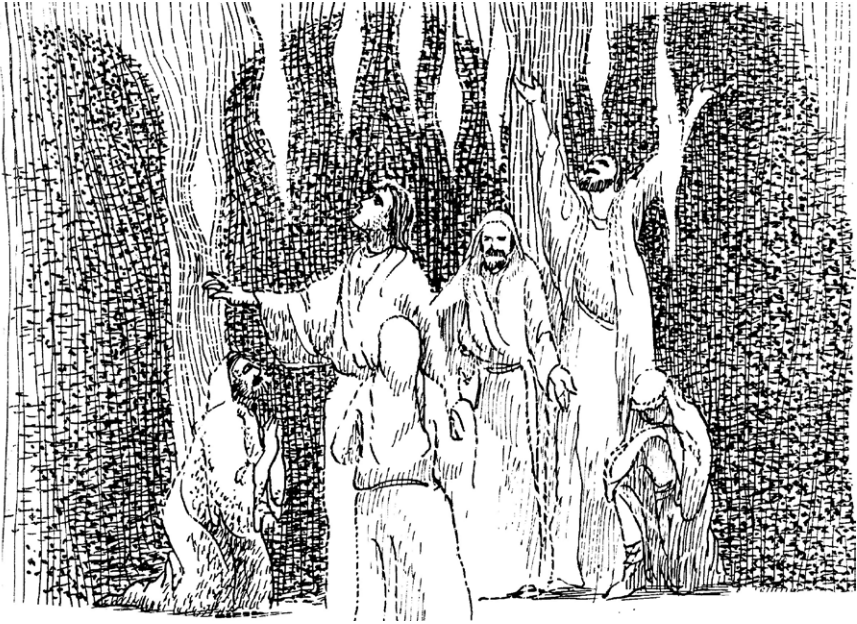
Uskon tunnustaminen johtaa aina taistelutilanteeseen, sillä Kristuksen valtakunta ja maailma eivät voi tehdä sovintoa keskenään. Kun Pyhä Henki johdattaa meitä, olemme valmiita luopumaan ihmisten arvonannosta, leveästä leivästä, omista mukavuuksistamme ja jopa hengestämmekin, jos on tarpeen, ettemme Herraamme kieltäisi, muhduuttaisi Pyhää Henkeä ja vihoitaisi taivaallista Isäämme.

Oman heikkoutemme tuntien rukoilemmekin voimaa Pyhäältä Hengeltä Lutherin virren sanoilla:

Oi liekki, pyhä leimahdus,
 Sydänten ilo, virvoitus,
 Sä murheellisten lohdutus
 Ja arkain mielten uskallus,
 Sytytä sydän palamaan
 Rakkaudesta Jumalaan,
 Urhoollisesti sotimaan,
 Sun kunniaasi kulkemaan.
 Halleluja, Halleluja!

Martti Luther. VK 1938 nro 95:3.

*Markku Särelä
 – Rauha teille, II*

Mitä tapahtui helluntaina?

”He tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki antoi heille puhuttavaksi.”

(Apt. 2:4.)

Näin kirjoittaa Luukas niistä opetuslapsista, jotka olivat yhdessä koolla helluntaipäivänä Jerusalemissa.

Paljon on olemassa erilaisia mielipiteitä siitä, mitä Jerusalemissa tapahtui sinä helluntaipäivänä. Hiljattain luin eräästä kirjasta kohdan, jossa puhutaan tästä tapauksesta. Siinä sanottiin mm., että Pyhä Henki silloin vuodatettiin opetuslasten sydämiin ja se oli heidän uudestisyntymisensä hetki. Kirjoittajan käsityksen mukaan opetuslapset ei-

vät olleet saaneet Pyhää Henkeä, eivätkä olleet uudestisyntyneet ennen helluntaita. Hän sanoo tämän olevan mahdotonta, koska Pyhä Henki vuodatettiin vasta silloin. Hän myös vetoaa niihin Raamatun kohtiin, joissa Jeesus lupaa lähettää Pyhän Hengen vasta Hänen kirkastumisensa jälkeen, esimerkiksi seuraaviin kohtiin: (Joh. 14:16) *”Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti”*, ja (Joh.

16:7) *”Teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönnö, mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.”* Kirjoittaja tekee näiden Raamatun kohtien johdosta sellaisen johtopäätöksen, että Pyhä Henki ei ollut opetuslasten sydämissä ennen Jeesuksen maailmasta poismenoa.

On selvää, että hän ei käsittä seuraavaa tosiasiaa. Raamatussa ei joka kohdassa, jossa puhutaan Pyhän Hengen tulemisesta, tarkoiteta uskoon tulemistä eli uudestisyntymistä, vaan useissa kohdissa puhutaan Hengen antamisesta suuremmissa mitassa ja Hengen erikoisten lahjojen antamisesta niille, jotka ovat jo uskossa.

Siellä missä on tosi usko, on sen aina saanut aikaan Pyhä Henki. Apostoli Paavali kirjoittaa Korintolaisille: *”Sen tähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan voi sanoa: Jeesus on Herra, paitsi Pyhässä Hengessä.”* (1 Kor. 12:3) Myös Vanhan Testamentin uskovaisilla oli Pyhä Henki. Psalmin kirjoittaja sanoo: *”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.”* (Ps. 51:12, 13)

Kaikilla tosi uskovaisilla Jeesuksen aikana oli Pyhä Henki jo ennen Hänen kirkastumistaan ja maailmasta poismenoaan. Käsittämätöntä on, miten joku voisi väittää, etteivät Jeesuksen opetuslapset olisi voineet olla Hengen saamia ja uudestisyntyneitä ennen Jeesuksen

kirkastumista, koska Pyhä Henki ei ollut vielä vuodatettu. Pietari teki ihanan uskontunnustuksen, kun hän sanoi Jeesukselle: *”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika”*. Ja tähän Jeesus vastasi: *”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.”* (Matt. 16:16, 17) Ajatelkaa myös Mariaa, Elisabetia, Simeonia, Marttaa ja niitä monia muita, jotka tunnustivat uskonsa Jeesukseen. Kaikilla heillä oli Pyhä Henki. Eivät he muuten olisi voineet uskoa, koska Raamattu sanoo: *”Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on.”* (1 Kor. 2:14)

Lukiessamme Uutta Testamenttia huomaamme ensiksi, että Jeesus antoi kaikille opetuslapsillensa lupauksen, että Hänen kirkastumisensa jälkeen (Joh. 7:39) Henki annetaan heille suuremmissa mitassa todistamaan Vapahtajasta (Joh. 15:26) johdattamalla heidät kaikkeen totuuteen, (Joh. 16:13); toiseksi, että Jeesus myös lupasi antaa opetuslapsillensa, heidän niitä tarvitessaan, erikoisia Pyhän Hengen lahjoja, niin kuin tapahtui helluntaipäivänä, (Apt. 1:5; 2:1-21, 33) ja myöhemmin apostolien aikana, (Apt. 10:44-47) sekä vielä nytkin *”jakaen kullekin erikseen, niin kuin tahtoo”*, (1 Kor. 12:4-11) Kyllä Pyhä Henki oli toiminut armovälineiden kautta jo ennen Jeesuksen kirkastumista ja poismenoa, mutta Hengen lahjojen antaminen suuremmissa mitassa, ja Hengen erikoisten lahjojen antaminen tapahtui sen jälkeen kun Jeesus

oli kirkastettu. Saarnassaan, jonka hän piti helluntaipäivänä, Pietari sanoi: *”Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.”* (Apt. 2:33) Näiden lahjojen tarkoituksena ei ollut tehdä ihmisistä kristityitä, vaan tehdä heistä parempia kristityitä ja paremmin varustaa heidät olemaan Jeesuksen todellisia todistajia maailmassa. Jeesus sanoi: *”Vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.”* (Apt. 1:8)

Kuinka monta harhakäsitystä onkaan syntynyt sen johdosta, että ei ole käsitetty sitä, että Raamatussa ei aina tarkoiteta uskoon tulemista eli uudestisyntymistä, kun Hengen tulemisesta ja lähettämisestä on kysymys. Tämän väärän käsityksen johdosta ovat jotkut kieltäneet kasteessa tapahtuvan uudestisyntymisen, ovat väittäneet, että kirjoitetulla Sanalla ei ole voimaa uudestisyntymyttää, ja onpa vielä ollut sellaista mielipidettä, että voitaisiin olla uskossa ilman Pyhää Henkeä!

Antakaamme kirjoitusten selittää kirjoitukset. Totta on, että Pyhä Henki tuli opetuslapsiin helluntaina. Totta on, että Jeesus lupasi lähettää Puolustajan, ja että Johannes kirjoittaa: *”Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.”* (Joh. 7:39) Mutta yhtä totta on, että opetuslapset olivat jo ennen

helluntaita uskossa. Sanotaanhan että he tulivat helluntaina *”täytetyiksi”* Pyhällä Hengellä. (Apt. 2:4) Ja totta on myös, että Pyhä Henki oli jo ensimmäisen Vanhan liiton uskovaisen sydämessä ja että Hän on ollut jokaisen uskovaisen sydämessä kautta aikakausien, sillä ilman Pyhää Henkeä ei voi olla tosi uskoa. (1 Kor. 12:3)

Vielä tänäkin päivänä Pyhä Henki tekee töitensä armovälineiden, Sanan ja Sakramenttien kautta. Hän synnyttää uskon sydämeen, valaisee lahjoillaan, pyhittää ja varjelee oikeassa uskossa. Kaikkia niitä erikoisia lahjoja, jotka annettiin opetuslapsille helluntaina, hän ei ole luvannut antaa jokaiselle uskovaiselle. Mutta kaikille Uuden liiton uskovaisille kuuluvat nämä lupaukset: *”Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti.”* (Joh. 14:6) *”Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.”* (Joh. 15:26) *”Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen.”* (Joh. 16:13) Henki tulee ja pysyy luonamme runsaine lahjoineen Sanan ja Sakramenttien kautta. Käyttäkäämme siis ahkerasti Jumalan armovälineitä, että saamme omaksemme ne Hengen lahjat, jotka kirkastettu Vapahajamme on luvannut meille antaa.

*Rupert Efraimson
– Sovituksen sana*

Psalmi 16:

Ennustus Kristuksen kärsimisestä ja ylösnousemuksesta

Tästä psalmista on totta se, kuten monista muistakin psalmeista, mitä sanoimme psalmista 8: Pyhä Henki selittää sen aivan toisin, kuin monet teologit sen selittävät. Monet teologit sanovat Daavidin puhuvan itsestään tässä psalmissa. Mutta Pyhä Henki sanoo Daavidin puhuvan tässä Kristuksesta. Pyhä Henki sanoo sen aivan nimenomaan ja perinpohjaisesti apostoli Pietarin kautta suurena helluntaijuhlan, jonka Pyhä Henki toteutti niin ihmeellisellä tavalla. Lue Apt. 2:25-31. Uskovalla kristityllä ei voi olla mitään epäilystä, että profeetta Daavid ei puhu tässä itsestään, vaan hän puhuu suuresta ”*Daavidista*” (Hes. 34:24), joka, Herran palvelija, vahvistaa lunastuksemme. Lihan mukaan hän on Daavidin kupeitten hedelmä, se Daavidin siemen, jolle Herra on vahvistava hänen valtaistuimensa ikuisesti. 2 Sam. 7:12-13. Luuk. 1:31-33. Daavid puhuu tässä psalmissa Kristuksen persoonassa. Kristus puhuu Henkensä kautta Daavidissa ja Daavidin kautta. 1 Piet. 1:10-11. Tämä on varmaa. Mutta sanotut teologiparat eivät halua hyväksyä sitä, että Kristus on iankaikkinen Sana (Joh. 1:1-3), joka on Henkensä kautta puhunut ja ennustanut profeetoissa. Kristitty, älä anna petkuttaa itseäsi teologin oppineelta kuulostavalla puheella, älä myöskään hänen nimensä ja arvovaltansa kautta.

Tämä psalmi on tosiaan Daavidin kultakoru. ”*Varjele minua, Jumala, sillä sinun turviisi minä pakenen.*” Näin sanoo Daavid ensiksi, mutta Kristuksen persoonassa, siis itse Kristus. Daavid tekee alun sellaisella mielenliikutuksella, jossa ihminen on, kun hänen lähtönsä on silmien edessä ja kaikki on jätettävä ja hänen täytyy nyt kuolla. Hän puhuisi seuraavalla tavalla: Katso, minun täytyy kuolla. Voimani on minusta väistynyt, enkelit ja ihmiset ovat minut hylänneet, sillä enkelit ja ihmiset ovat minut jättäneet, perkele ja ihmiset yrittävät tuhota minut. En voi paeta, kukaan ei ota vastaan sieluaani, jokainen pitää minua kadotettuna ja itkee minua jo kuolleena. Sen tähden, Herra, sinä yksin pidät minusta huolen ja pelastat minut, sinä pelastat kadotettuna pidetyn ja teet kuolleet eläviksi ja korostat alas painetut. Herra, pelasta minut. Älä salli minun joutua häpeään! Kuten hän muuten sanoo (Ps. 31:6): ’ Isä, Sinun käteesi annan henkeni, sinä uskollinen Jumala.’” (Luther)

Kristus sanoo edelleen: ”*Minä sanon: Sinä olet Herrani. Ilman sinua, minulla ei ole mitään hyvää.*” Minun täytyy sinun tähtesi kärsiä. Minä olen sanonut sen Herralle ja sanon sen vielä kuolemankivuissani: Sinä olet Herrani, ilman sinua ei ole mitään hyvää, kaikki muu minulta

nyt puuttuu, minun tulee kärsiä.

Ja hän sanoo: Mutta pyhille, jotka maassa ovat, minä sanon: *”Nämä ovat ne kirkastetut (jalot), joihin on koko minun mielisuosioni.”* (Ps. 23:3) Kristus sanoo: Mitä niihin tulee, jotka uskon kautta maan päällä tulevat pyhiksi ja kirkastetuiksi minun synnit sovittavaan kärsimykseni ja jotka minä jo nyt näen silmieni edessä, heihin minulla on mielisuosio. Jes. 53:11. Luepa tämä kohta! Siinä se on sanottu. Mutta sinä käsität kuitenkin, että uskovien pyhyys maan päällä on Kristuksen heille luettu vanhurskaus, ja heidän kirkkautensa maan päällä on sisäinen ja salainen. Room. 3:22, Kol. 3:3-4. Kristus iloitsee näistä ja kärsii mielellään heidän edestään. He ovat hänen suurella mielihyvällä katselema hänen kärsimyksensä hedelmä. Kristitty kuuluthan sinäkin näihin?

Kristus sanoo: *”Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan. Minä en uhraa niille verta juomauriksi enkä päästä huulilleni niiden nimiä.”* Suuri tuska on oleva niillä, jotka ovat vaihtaneet Jumalan toiseen ja jotka uhraavat toiselle Jumalalle, niillä, jotka harjoittavat haureutta epäjumalan kanssa, joille Kristus ei ole heidän ainoa Herransa ja Vapahtajansa ja jotka eivät halua häntä seurata ja palvella. Joh. 12:26, Matt. 16:24-26, Fil. 3:18-19. 1 Tim. 6:10, Luuk. 16:23-25. Heidän verisynneillä tahrittuja uhrejaan, heidän rukouksiaan ja saastaista jumalanpalvelustaan Kristus ei halua ylipappina ottaa vastaan, ei sitä edustaa eikä tehdä Jumalalle otolliseksi ansiolleen, eikä ottaa niiden nimeä suuhunsa eikä

tunnustaa heitä omikseen taivaallisen Isänsä edessä. Hes. 7:24-25, 9:14, 1 Piet. 2:5, Room. 8:34, 1 Joh. 2:1-2, Jes. 1:10-15, Matt. 7:21-23. Jaak. 1:22, 2:14 (*”se usko”*), Matt. 10:32-33, Luuk. 9:26. Kristitty, ethän sinä kuulu näihin? Jes. 1:10-15.

Nyt Kristuksen puhe kääntyy toisaalle. Hän puhuu voittosaatosta.

Kristus sanoo: Herra on pelto- ja malja-osani. Sinä hoidat arpani.” (Ps. 16:5) *Herra on itse hänelle tuleva osa hänelle tulevasta pellostä ja maljasta, hänelle siinä tulevasta nautinnosta. Herra säilyttää hänelle tulevan perintösuuden. Tämän hän tietää varmasti.* ”Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on perintöosani.” Autuuden maassa, taivaassa, Isän kirkkaudessa, on Kristukselle mitattu hänelle tuleva osa. Hänellä on kaunis perintöosa.

Hän, itse Herra, mutta nyt Herran kuuliainen palvelija (Jes. 52:13), meidän Lunastajamme (Jes. 50:1-3, 4-7) sanoo: *”Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehottaa.”* Pidän Herran aina edessäni; kun hän on oikealla puolellani, en horju. (Ps. 16:7-8) Hän ylistää Herraa, joka on hyvin häntä neuvonut. Myös hänen sydämensä kehottaa häntä yön hiljaisuudessa olemaan Herralle kuuliainen ja pysymään hänessä. Hänellä on aina Herra silmien edessä. Sillä Herra on hänen oikealla puolellaan, aivan hänen luonaan. Siksi hän ei horju, ei menehdy, ei kuole, vaan hän on pysyvä.

Niinpä hän näkee nyt suuren valon kuolinkärsimyksessään: hänen oikein pikaisen ylönousemuksensa

kuolleista, ylösnousemuksen paljon ennen viimeistä päivää, ylösnousemuksen, jossa hän Jumalan järjestyksen mukaan on oleva esikoinen kaikkia niitä varten, jotka tehdään hänessä eläviksi. 1 Kor. 15:22-23. Sen tähden sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös ruumiini asuu turvassa. Sillä [sinä] et hylkää sieluani kuolemaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. [Sinä] neuvot minulle elämän polun. Ylenpalttisesti on iloa kasvojesi edessä, ihanuutta oikealla kädelläsi iankaikkisesti.” Siitä hänen sydämensä, hänen kunniansa, hänen tiensä, hänen sielunsa iloitsee: myös hänen lihansa, hänen

kuollut ruumiinsa saa levätä suuresa toivossa ja turvassa. Sillä Herra ei luovuta häntä helvettiin. Hän ei maadu kuten muut ihmiset haudassa. Herra on antava hänen nähdä tien elämään, elämänpolun. Hän on nouseva ylös ja menevä Herran luo, Herran luona hänellä on oleva täydellinen ilo, autuaallinen olo hänen oikealla puolellaan iankaikkisesti. Mark, 16:1-14,19.

Näin profetoi Kristus, iankaikkisesti Jumalan Poika, Daavidin kautta ylösnousemuksestaan.

*Carl Manthey-Zorn
– Psalmit*

Olkaa aina iloiset. (1 Tess. 5:16)

Tästä näet: usko on meille tarpeen, ja se muuttaa kaiken keveäksi ja suloiseksi, niin kuin marttyyreistä näemme. Ilman uskoa taas kaikki tulee sinulle työlääksi ja katkeraksi, vaikka sinulla olisi koko maailman huvitukset ja ilot, sen osoittavat rikkaat, jotka ovat aina viettäneet mitä surkeinta elämää. Mutta eräät sanovat: ”Niin, jos tietäisin, ettei oma hulluuteni tai perkele ole vienyt minua siihen, missä nyt olen; jos voisin olla vakuuttunut siitä, että Jumala itse on sen tehnyt, olisin minäkin iloinen.” Me vastaamme: Tuo on mieletöntä puhetta, ja se todistaa uskon puutetta. Eikö Kristus sano, ettei varpunenkaan putoa maahan ilman Isämme tahtoa ja että päämme hiuksetkin ovat luetut? Jos siis olet

jossakin tilassa, joka ei itsessään ole syntiä, vaikka synnin ja hulluuden vuoksi olisitkin siihen joutunut, niin se on hänelle otollinen. Jumalalle on otollista kaikki muu paitsi synti. Jos siis olet jossakin toimessa, joka itsessään ei ole syntiä, olet siinä varmaan Jumalan sallimasta; huolehdi vain siitä, että käyttäydyt siinä oikein. Jopa pidä sitä, että toimesasi tunnet haluttomuutta ja ikävää, varmana todistuksena siitä, että olet Jumalalle otollisessa toimessa. Silloin siinä totisesti on Jumala, joka sallii perkeleen sinua koetella, oletko horjuvainen vaiko uskollinen, ja hän antaa uskollesi sotimisen ja kasvamisen tilaisuutta.

*Martti Luther
– Manna Jumalan lapsille*

Pitääkö Raamattu paikkansa?

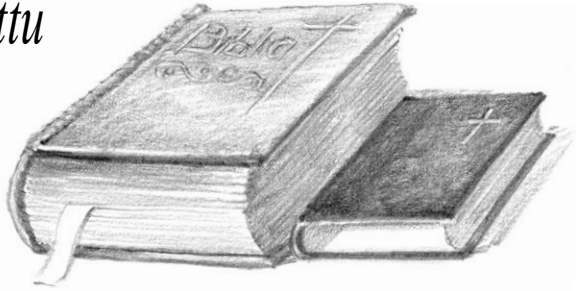
Eräs kielten professori sanoi luennoillaan tähän tapaan:

"Nuorena uskoin koulukielioppimme pitävän täysin paikkansa, mutta Raamatun olevan täynnä virheitä. Nyt ajattelen päinvastoin. Koulu-kielioppi ei olekaan niin tarkka. Mitä enemmän taas olen lukenut Raamattua, sitä enemmän olen havainnut sen pitävän paikkansa. Jos näin jatkuu, olen kohta täysi uskova."

Ehkä useinkin jokamiehellä on omassatunnossaan käsitys, että usko Jeesukseen on samalla myös uskoa Raamatun erehtymättömyyteen. Hänestä saattaa tuntua oudolta joidenkin pappismiesten eriävä käsitys. Läheskään kaikki eivät nimittäin pidä Raamattua erehtymättömänä Jumalan Sanana. Jotkut ajattelevat, että ihminen voi uskoa Jeesukseen, vaikka hän ei uskoisikaan Raamattuun.

Mutta mitä Raamattu itse sanoo?

Jeesus opettaa vuorisaarnassaan: *"Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään"* (Matt. 5:17). Tämä sana toteutui kaikkialla Jeesuksen elämässä.

Hänen syntymisestäään Raamattu sanoo: *"Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta"* (Matt. 1:22). Uusi Testamentti vetoaa tavan takaa siihen, mitä Vapahtajasta oli ennustettu Vanhassa Testamentissa. Oli kirjoitettu, että hän syntyy Beethlehemissä, asettuu asumaan Galileaan, ratsastaa aasilla, hänen kätensä ja jalkansa lävistetään, hänen vaatteensa jaetaan ja hänen puvustaan heitetään arpaa, hänen luitaan ei rikota, hänet pannaan rikkaan hautaan. Raamattu toteutui — ei vain pelastusta koskeissa asioissa — vaan muissakin asioissa. Eihän esimerkiksi aasilla ratsastamisella tai puvun arpoimisella ole suoranaista tekemistä pelastuksen kanssa.

Jeesus sanoi alennuksen tilassa ollessaan: *"Raamattu ei saata raueta tyhjiin"* (Job. 10:35). Jeesuksen alennus ei merkinnyt sitä, että hän olisi ollut erehtyväinen. Korotuksen tilassakin hän suhtautui aivan samoin Raamattuun. Ylösnoussut Vapahtaja sanoi Emmauksen tien

kulkijoille: *"Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ia sitten menemän kirkkauteensa?"* (Luuk. 24:25, 26). Tuolloin ylösnoussut Jeesus oli ilmielävänä opetuslastensa keskellä. Silti hän ei vedonnut kirkkauteensa, vaan hän halusi, että häneen uskotaan Raamatun perusteella. *"Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu."* Jeesus ja Raamattu kuuluvat erottamattomasti yhteen. Raamatusta me hänet löydämme.

Raamatun sana on elävää sanaa. Se paljastaa syntimme ja osoittaa siten, että me tarvitsemme Vapahtajaa. Synnintuntoinen saa iloksensa lukea: Jeesus *"on meidän syntiemme sovitus eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman*

syntien" (1 Joh. 2:2). Löytäessämme Raamatun Jeesuksen meidän käy samoin kuin Emmauksen tien kulkijoiden. He sanoivat: *"Eikö sydämemme ollut palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?"* (Luuk. 24:32).

Ajattele, voiko tämän Jeesuksen seurassa epäillä Raamatun paikkansapitävyyttä! Ei voi. Jos jotkut teologit ovatkin epäuskoisia ja pitävät Raamattua erehtyvänä, ei se ole ainutlaatuista. Jeesuksen ajan saddukeukset olivat johtavia pappeja eivätkä uskoneet ruumiin ylösnousemukseen. Heille Jeesus sanoi: *"Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa"* (Matt. 22:29).

Ei aina ole oikein se, mitä teologit sanovat. Mutta se pitää aina paikkansa, mitä Raamattu sanoo.

Markku Särelä
– Sana on elämän lähde

JUMALAN LAPSET

"Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia." (1 Joh. 3:2)

Onko sinusta joskus tuntunut, että olet arvoton, pelkkä nolla, että maailma ei olisi köyhempi, vaikkei sinua olisikaan; ettei kukaan sinusta välitä?

Et voi näin ajatella, kun muistat, kuinka kalliisti sinut on ostettu — ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä ja kalliilla Kristuksen verellä. Olet Jumalan lapsi. Hän on pyhässä kasteessa sinut uudesti synnyttänyt omaksi lapseksensa. Hän on tehnyt sinun kanssasi iankaikkisen armoliiton. Hän on varannut sinulle taivaan kirkkauden ja kunnian. *"Te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa"* (Gal. 3:26). Kolmiyhteinen Jumala on sulkenut sinut syleilyynsä sanoen: *"Sinä olet minun."*

Väliin kyllä voi tuntua, että kaikki on pimeää. On hetkiä, jolloin valitat: *"Herra unohti minut, Herra hylkäsi minut."* Mutta ei

sinun lapsensuhteesi vaihtele sen mukaan, miltä kulloinkin tuntuu.

"Unhottaako äiti rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa?" sanoo Jumala. *"Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhotata"* (Jes. 49:15).

Olet Jumalan lapsi ja sinulla on lapsen oikeudet. Nimesi on perheen luettelossa, ravintosi perheen pöydässä, vaatteet ja täysihoito Isäsi rakkaana lapsena. Lapsena olet perillinen, Jumalan perillinen ja Kristuksen kanssaperillinen.

On lahjas, Jeesus, kallis aivan niin vedessä kuin veressä.

Ja kellä on tää lahja taivaan, saa valtakunnan periä.

Merkillä merkitty ken on, hän pääsee luokses ilohon.

Aamen.

Voimattomalle voimaa

SATTUVIA SANOJA

Kuuntelin pastorin puhetta. Siinä vilahtivat sanat: *”Me, joille taivas ja helvetti ovat todellisia...”* Jäin miettimään noita sanoja. Onko minulle helvetti todellinen vai olenko jotenkin työntänyt sen todellisuuden taka-alalle? Yleisesti helvetistä ei enää puhuta – se on nykyisin tuonela tai kadotus – ne sanat ovat jotenkin *”kevyempiä”*. Uskovia on syytetty siitä, että he pelottelevat helvetillä. Julistuksen painopisteenä on armonevanke- liumi, mutta mistä se meidät pelas- taa? Niin ikään sanaa synty ei enää uskalleta sanoa ääneen. Mutta jos ei ole syntiä eikä synnintuntoa – mihin tarvitaan Jeesusta ja armoa?

Pidin parikymmentä vuotta sit- ten pyhäkoulua pienille lapsille. En enää muista, mikä kertomus oli aiheena, mutta siihen liittyi opetus taivaasta ja helvetistä. Muistan, että itsekin silloin vähän valitsin sanojani. Oppilaani olivat 5-6-vuo- tiaita. Minullakin oli sama ajatus, etten vaan pelottele, ettei heille jää ahdistusta lähiomaisten puolesta. Kesken opetuksen eräs pieni tyttö tokaisi penkiltä: *”Niin – se mun toi- nen mummo – se menee sinne pirun paikkaan, kert se ei usko.”*

Riittääkö minulle se, että itse pääsen taivaaseen? Jos me olemme niitä, joille taivas ja helvetti ovat todellisia, niin eikö se herätä meis- sä valtavan tarpeen kertoa läheisil- lemme ja kaikille Jeesuksesta, ettei yksikään hukkuisi.

Äitini kirjoitti tuttuun lauluun, *Maan päällä paikka yksi on (Äidin sydän)*, kaksi lisäsäkeistöä:

Vaan kaikessa ei kuitenkaan voi äiti auttaa lapsiaan.

Hän on vain heikko ihminen, vaikk sydän oisi lämpöinen.

Oi armollinen Jumala, sä siunaa meitä kaikkia

ja anna usko Jeesukseen. Vie viimein luokses taivaaseen.

Siinä on lyhyesti sanottu se, kuinka uskova äiti hartaasti toivoo, että kaikki hänen lapsensa pelastuisi- vat. Samalla hän tajuaa, ettei hän, heikko ihminen, voi uskoa antaa – se on Jumalan lahja. Niinpä hän kääntyy Jumalan puoleen.

Jeesus itse antoi uskovilleen, kirkolleen ja seurakunnalleen teh- tävän: *”Menkää kaikkeen maail- maan – tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.”* Miten me tuon teemme – julistamalla, opettamalla ja kastamalla.

Jeesus jätti meille kylvötehtä- vän. Me voimme vain luottaa Ju- malan lupaukseen, että Pyhä Henki synnyttää uskon julistetun Jumalan Sanan kautta. On myös muistetta- va, että siemenen kasvu voi olla hi- dasta. Ei saa odottaa tuloksia, pitää vain väsymättä kylvää.

Pastori Rupert Efraimson kir- joitti sanat:

Kun me sanaas kuulemme,

Jeesus avaa huulemme, että ristinsanomaa muille voim- me julistaa.

Eeva Voima

SANA

"Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt." (Joh. 16:14)

Jeesus samaistaa oman ja Isänsä sanan.

On siis tarkoin huomattava, että Kristuksen luontojen persoonallisella yhtymyksellä, *unio personalisella*, on valtava, kumoamaton merkitys opille Jumalan ilmoituksesta. Ilman tätä dogmaattista perusedellytystä ei voida harjoittaa kristillistä eksegetiikkaa. Dogmaattisten premissien poistaminen eksegetiikasta on mahdotonta. Joko meillä on kristilliset premissit tai meillä on sellaiset premissit, jotka eivät vastaa todellisuutta, esimerkiksi ateistiset. Aina ne ovat kuitenkin dogmaattiset. Jos persoonallinen yhtymys sivuutetaan tieteelliseen metodiin käymättömänä historialliskriittisen raamatuntutkimuksen oppien mukaisesti, vapaudutaan Raamatun sitovuudesta ja pysytään ihmisjärjen pimeydessä. Onhan selvää, että Pojalla, jolla on näkö- ja keskusteluyhteyttä vieläkin likeisempi keskeytymätön yhteys taivaalliseen Isään Ihmisen Poikanakin ja jonka kanssa Isä on ja jota Isä ei ole jättänyt yksin olemaan, on niin korkea ja puutteeton viisaus, ymmärrys, tieto ja valta selittää Raamattua, että meidän on sen edessä kiitollisina nöyryyttävä ja sanottava Kristuksen selityksille ja

hänen hermeneuttisille periaatteilleen: *"niin ja amen"*.

Koska Kristus on sanonut apostoleistaan: *"Joka kuulee teitä, se kuulee minua"* ja koska Pyhä Henki on Kristuksen Henki, jonka vaikutuksesta Raamattu on kirjoitettu, ovat ne periaatteet, joiden mukaan Raamattua sen kirjoittajat käyttävät ja selittävät, kaikkialla samat ja yhteneväiset Kristuksen omien periaatteiden kanssa. Erona on vain se, että nuo toimivat Pyhän Hengen johdossa, Kristus taas, tosin Pyhällä Hengellä inhimillisen luontonsa puolesta mittaamattomasti voideltuna, puhuu Isän Poikana, jumaluudestaan tinkimättä. Ero ei koske Raamatun inspiroitua sanaa, vaan persoonaa.

Kristuksen *ipsissima verba*, nuo aramean ja ehkä hepreankin kielellä puhutut, ovat ne sanat, jotka hän välitti kreikan kielelle käännettyinä evankeliumeissa Pyhän Henkensä kautta ja joihin hän satoi kirkkonsa. Kristuksen omien sanojen etsiminen ohi kirjoitetun ilmoitussanan sitä turhentaen suuntautuu Jumalan ykseyttä vastaan. Apostoleitten asettaminen Kristuksen sanoja vastaan suuntautuu Jeesuksen lupauksia vastaan, jotka hän antoi Pyhästä Hengestä.

Markku Särelä
– Kristus pyhän
Raamatun
selittäjänä

Vedenpaisumuksen jälkeen

Vedenpaisumuksen jälkeen Nooa purki arkkinsa maailmaan, joka oli monessa suhteessa erilainen kuin entinen. Mitkä olivat maapalloa koskevat suurimmat muutokset? Heti vedenpaisumuksen jälkeen Jumala antaa Nooalle ja hänen perheelleen lupauksen: *“En minä koskaan enää kiroa maata ihmisen tähden; sillä ihmisen sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka. Enkä minä koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt. Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivät eikä yö.”* (1 Moos. 8:21-22)

Vedenpaisumuksen aikana tapahtui muutoksia maapallon ilmastossa. Aikaisemmin koko luotu maa oli ravinnoksi soveltuvan kasvuston peitossa, siis asumiselle sopivan lauhkeaa. Alusta asti Aurinko, Kuu ja tähdet ilmoittivat päiviä ja vuosia. Vuodenajat ja uutta ravintoa Jumalan ilmoituksen mukaan Nooan perheen

tuli varautua elämään vaativammissa olosuhteissa kuin ennen; *“ei lakkaa vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi”*. Ilmoituksen yhtenä tarkoituksena saattoi olla se, että ennen vedenpaisumusta vallinneet olosuhteet eivät palaa. Uusia mantereita ei enää peittänyt vihanta ravinteikas kasvillisuus. Siksi Jumala järjesti ravinto-ohjelmankin uudella tavalla: *“Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille ravinnoksi; niin kuin minä olen antanut teille viheriäiset kasvit, niin minä annan teille myös tämän kaiken. Älkää vain syökö lihaa, jossa sen sielu, sen veri, vielä on.”* (1 Moos. 9:3-4) Lupauksensa merkiksi Jumala asetti taivaalle sateenkaaren: *“Minä teen liiton teidän kanssanne: ei koskaan enää pidä kaikkea lihaa hukutettaman veden paisumuksella, eikä vedenpaisumus koskaan enää maata turmele.”* Ja Jumala sanoi: *“Tämä on sen liiton merkki, jonka minä ikuisiksi ajoiksi teen itseni ja teidän ja kaikkien elävien olentojen*

välillä, jotka teidän luonanne ovat: minä panen kaareni pilviin, ja se on oleva liiton merkinä minun ja maan välillä. Ja kun minä kokoan pilviä maan päälle ja kaari näkyy pilvisä, muistan minä liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä, eikä vesi enää paisu tulvaksi hävittämään kaikkea lihaa." (1 Moos. 9: 9-17)

Näistä kaikista uusista asioista voidaan päätellä seuraavaa: 1) Auringon valo heijastuu pilvistä, siten, että sitä ei suodateta vesikehällä. Taivas on todennäköisesti sinisempi ja ilma ohuempi. Pilvet ovat uusi asia sateineen. Auringon säteet heijastuvat suoraan pilvien tai sumun pisaroista ja muodostavat sateenkaaren. 2) Kesän ja talven sekä vilun ja helteen maininta tässä yhteydessä viittaa siihen, että ne ovat asioita, jotka olivat Nooan perheelle uusia. Aikaisemmin ei ollut talvikautta ja vilua. Sama päätelmä viittaa siihen, että auringonvalon vaikutus oli ihmisiin erilainen - kesäaikana voimakkaampi. 3) Maa ei pystynyt tarjoamaan enää ravintoa samalla tavalla kuin ennen. Talven ja pakkasen aikana ei vihantaa ravintoa ole luonnosta saatavilla. Silloin tuli turvautua liharuokaan.

Maapallon asennon merkitys

Vuodenajan vaihtelut johtuvat maapallon akselin kaltevasta asennosta. Maapallon pinnasta osa on talvikautena ilman auringonvaloa ja sen lämmittävää vaikutusta. Eläinten ja kasvien sopeutumisen talviolosuhteisiin ja vuodenaikojen rytmiin on Jumala kaikkietävänsä ottanut jo luomishetkellä huomioon. Maapallolla olevat suuret korkeus erot ovat

myös uutta. Korkeimman ja syvimmän kohdan välinen ero on nyt noin 20 km. Vuoristot ja uudella tavalla järjestäytyneet mantereet vuorijonoineen vaikuttavat sekä ilmamassojen liikkeisiin että maan pyörimiseen ja vuorovesi-ilmiön aiheuttamiin veden liikkeisiin. Yhdessä ne vaikuttavat eri puolilla maailmaa vallitseviin sääilmiöihin. Mannerlaattojen liikkeet ja maan osien uudet paikat maapallolla, ovat viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana olleet tutkimuksen kohteena.

Raamattu kuvaa tapahtumaa äkkinäisenä: *"Hän siirtää vuoret äkkiarvaamatta, hän kukistaa ne vihassansa; hän järkyttää maan paikaltaan"*. (Job. 9:5-9) Kehitysoopin vaatimat miljoonat vuodet edellyttävät myös maannerlaatoilta hidasta, satoja miljoonia vuosia kestänyttä liikettä. Sitä, että valtamerien pohjissa ei ole kerrostumia, vaan se on basalttilaattaa, ei haluta ottaa tässä huomioon. Miljoonien vuosien kasaumat puuttuvat merten pohjista. Voimakkaat sateet, myrskyt ja ukkosrintamat ovat uuden maailman ilmiöitä. Samoin tulivuoritoiminta, joka oli aktiivista vedenpaisumuksen aikana. Se jatkuu edelleen laattojen reuna-alueilla. Ilmamassojen liikkeiden vaikutuksesta syntynyt maapinnan osittainen aavikoituminen ja napapiireillä routautuminen ovat myös nykyisen maapallon ilmiöitä. Myös ihmisen elinikäen tuli muutos, se lyheni merkittävästi: *"Meidän elin päivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksänkymmentä vuotta."* (Ps. 90:7-10)

Uusi taivas uusi maa

Näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. (Ilm. 21:1)

Tässä maailmassa vaeltavalle ja taistelevalle kirkolle on valmistettu ihana asunto toisessa maailmassa. Kun se on päättänyt toivioretkensä tässä maailmassa, se on menevä sinne. Tätä totuutta Jumala ei ole paljastanut vasta ilmoitustensa viimeisessä kirjassa. Jo ensimmäiset ihmiset, jotka karkotettiin paratiisista syntinsä tähden, saivat Lunastajan lupauksella samalla toivon, että tämä Lunastaja avaa heille paratiisin suljetut portit, jopa että hän veisi heidät varmasti vielä kauriinimpaan, ylimaalliseen Eedeniin. Niinpä Aabrahamista, uskovien isästä, sanotaan: *”Hän oli muukalaisena lupauksen maassa... ja odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala.”* (Hepr. 1:10) Daavid sanoo tätä elävien maaksi (Ps. 27:13), Salomo taivaitten taivaaksi (2 Aik. 2:6) ja Jesaja uudeksi taivaaksi ja uudeksi maaksi (Jes. 65:17). Vielä selvemmin tästä puhuu Jeesus Kristus. Hän puhuu monista asuinsijoista, jotka ovat siellä hänen Isänsä kodissa (Joh. 14:2–3), ja paikasta, jonka hän on valmistava omilleen. Hän puhuu iankaikkisista majoista, johon heidät otetaan

(Luuk. 16:19). Hän puhuu paratiisista, johon kuolevan ryöväarin on määrä käydä sisään (Luuk. 23:43). Hän puhuu taivaallisista aitoista, joihin hän on kokoava vehnänjyväsä, nimittäin valtakuntansa lapset (Matt. 13:30). Hän puhuu hääsalista, jonne hän laskee viisaat neitsyet (Matt. 25:1–10). Tämän mukaisesti lausuu pyhä Paavali: *”Sillä tiedämme, että vaikka tämä maallinen majamme tuhotaankin, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.”* Vielä apostoli Pietari sanoo: *”Mutta hänen lupauksensa mukaan odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.”* (2 Piet. 3:13) Ja tekstissämme apostoli Johannes sanoo: *”Näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.”*

Oi, miten autuas näkymä, joka kaikille kristityille avataan Kristuksessa! Heti kohta, kun tuomio-päivä on ohi, maksukirjat ovat suljetut ja kaikille ihmisille on julistettu tuomio, silloin katoavat maailma ja sen himo, taivas tähti-neen, maa vuorineen ja laaksoineen sekä meri ja vesistöt, virrat ja purot, eikä niitä enää ole. Oi autuaita ihmisiä, jotka pysyivät täällä uskollisina uskossa, ja niin heidät havaitaan kirjoitetuiksi elämän kirjaan! Vaikka maa taivaineen ja merineen katoaa, he eivät menetä mitään, heille on varattuna sanoin kuvaamattomasti ihanampi asunto maailman alusta saakka. Siitä Johannes sanoo: *"Näin uuden taivaan ja uuden maan."* Tätä asuntoa sanotaan uudeksi taivaaksi ja uudeksi maaksi, koska meidän nykyinen näkyvä maailmamme on tuon näkymättömän maailman esikuva. Siinä kerran Kristuksen kirkko lepää taisteluistaan ja viettää ikuista voitonjuhlaansa. Mitä kaunista, suloista, rakastettavaa ja ihmeteltävää tässä ajallisessa maailmassa katselemme ja nautimme, sen autuat tulevat siellä jälleen löytämään. Vain epätäydellisyys pyyhitään siitä pois. Niin kuin taivaanvahvuus päivällä suloisella sinellä ja yöllä säteilevine taivaankappaleineen ympäröi meitä, niin silloin autuaita tulee ympäröimään sanoin kuvaamattomalla kauneudella koristeltu valotaivas. Samoin kuin

täällä maa levittäytyy ikään kuin Jumalan kattamana pöytänä, niin autuat tulevat siellä vaeltamaan taivaallisilla niityillä, jotka ovat täynnä autuuden kirkkaita lähteitä, täynnä elämän puita, joissa kasvaa taivaallisen virvoituksen hedelmiä. Millainen auringonpaiste siellä onkaan, kun Jumala itse on oleva aurinkona. Millainen tähtien tuike on siellä oleva, kun miljoonat autuat loistavat itse tähtien loistossa! Millainen aamukaste siellä tuleekaan laskeutumaan alas uudesta taivaasta! Millaisia kukkia kukkiikaan uudessa maassa! Millainen näkymä tuleekaan se olemaan, kun koko uusi luomakunta ihanuuksineen on autuaitten kirkastettujen silmien edessä!

Herra Jeesus, olen täällä maailmassa vain vieras, mutta Sinä olet elämäni valkeus, lohdutus ja turva, kun syntisyyteni painaa minua raskaana. Minulla on vaikea matka luoksesi paratiisiin, oikeaan isänmaahani. Sitä varten Sinä vuodatit veresi ja annoit Pyhän Henkesi, että tulisin perille Sinun voimastasi. Amen.

*C.F.W. Walther
– Kotihartaus*

Toinen luomispäivä

**Ja Jumala sanoi: "Tul-
koon taivaanvahvuus
vetten välille erottamaan
vedet vesistä." Ja Jumala
teki taivaanvahvuuden ja
erotti vedet, jotka olivat
taivaanvahvuuden alla,**

**vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.
Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli
aamu, toinen päivä. (1. Moos. 1:6–8)**

On pohdittu sitä, mikä taivaanvahvuus oli. Heprea käyttää siitä sanaa *rāqija*. Se on käännetty latinaksi sanalla *firmamentum*, ('tuki') mikä sitten on suomennettu sanalla taivaanvahvuus. Sana tarkoittaa sananmukaisesti kuitenkin 'levitetty'. Se on jokin sellainen, mikä on maan yläpuolella, jossa linnut lentävät (1:20) ja taivaankappaleet (1:15) ovat. Linnut eivät lennä taivaanvahvuuden alla, kuten KR 1938 kääntää, vaan sen '*al̄pene*³, vaan taivaalla, siis sen kannattamina eli sen varassa. Me puhumme nykyisin ilmasta, ilmakehästä, taivaasta ja avaruudesta. Kaikkea

sitä *rāqija*. voi merkitä. Omassakin kielessämme on ilmaus: linnut lentävät taivaalla (ei siis: taivaassa). Taivaanvahvuus alkaa maan pinnasta ja ulottuu siitä ylöspäin niin pitkälle kuin avaruutta riittää. Taivaanvahvuus ei tarkoita maan yli korkealla kaareutuvaa kantta, jossa tähdet olisivat kuin lamput katossa, kuten jotkut ovat kuvitelleet. Vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden "*päällä*" (*me'al*⁴, 1:7), saattoivat olla ilmakehässä olleita höyryjä. Nämä vedet eivät estäneet taivaankappaleitten näkymistä sitten, kun Jumala pani ne neljäntenä päivänä valaisemaan maan päälle.

3) Heprean '*al̄pene* on tässä prepositio. Etymologisesti se muodostuu kahdesta osasta: '*al* on 'päällä' ja *pene* merkitsee 'kasvoja', siis 'kasvoilla' eli 'pinnalla'. 'päällä', 'varassa'.

4) Heprean *me'al*-prepositiota käytetään erilaisissa yhteyksissä. Se tarkoittaa varsinaisesti suuntaa jostakin pois päin. Joissakin kohdissa mahdollinen suunta on vain alaspäin, esimerkiksi Raakel laskeutui alas kamelin selästä (*me'al haggamal*), 1 Moos. 24:64.

Sadettakaan ei aluksi tarvittu. Olihan maa ollut veden peittämä ja oli niin ollen pitkään kostea, niin että maasta nouseva sumu saattoi kastella maan (2:6). Sade olisi ollut vahingollista. Mitä tulee kohtaan Ps. 148:4, niin siinä hepreassa kehoitetaan vesiä, jotka ovat *me'al hashshamajim* ylistämään Jumalaa. Useat käännökset, myös KR 1938, kääntävät niiden olevan "*taivasten päällä*", mutta siitä ei voi olla kysymys, vaan vedet ovat ilmassa. Jos nämä vedet olisivat taivasten päällä, niin niiden täytyisi olla äärettömän kaukana ja näkyvän taivaan ulkoreunalla ilman merkitystä ihmiselle. Kun ymmärrämme vesien olevan ilmassa, on helppo käsittää, että aurinko, kuu, tähdet ja vielä vedetkin noudattavat ikuisesti niitä lakeja, jotka Jumala on asettanut. Sana ikuisesti hepreassa voi tarkoittaa sekä pitkää aikaa että iankaikkisuutta. Ps. 148:4 nimittäin kuuluu jatkossaan: "*Ylistäkää häntä, te taivasten taivaat, te vedet taivasten päällä (?). Ylistäkööt ne Herran nimeä, sillä hän käski, ja ne tulivat luoduiksi. Ja hän asetti ne olemaan aina ja iankaikkisesti, hän antoi niille lain, josta ne eivät poikkea.*" (Ps. 148:4–6.)

Taivaankappaleet sen sijaan olivat *birqia'* eli taivaanvahvuudessa ja poikkesivat siinä suhteessa linnuista. Tässä oleva *b^e* -prepositio ei kerro, mikä niitä siellä kannattelee.

Vasta vedenpaisumuksen yhteydessä kerrotaan sataneen, min-

kä tapahtuman jälkeen ilmaantui myös sateenkaari. Meille Raamattu ei kerro, oliko sateita ollut ennen vedenpaisumuksen alkua. Sateenkaaren ilmestymisen täytyy viitata perustavaa laatua olevaan näitä asioita koskevan järjestelmän muutokseen, mitä Raamattu ei selitä. Se kertoo sen vain ilmiönä. Itse ilmiöt ja tapahtumat on kerrottu meille uskottaviksi, vaikka ne eivät kuuluakaan varsinaiseen uskonoppiin eli "*opin muotoon*" eivätkä pelastukseen välttämättömiin asioihin. Ilmiöiden tieteelliset, rakenteelliset selitykset eivät ole uskonasioita. Toki jokainen, jota ne kiinnostavat, voi pohtia ilmiöille mahdollisia selityksiä.

Sillä tiedolla, että taivaanvahvuudessa oli suuri määrä vettä, on merkitystä vedenpaisumuskerptomuksen ymmärtämiselle. Nykyisinkin ilmassa on valtavat määrät vettä. Uutta vedenpaisumuksen mittasuhteitten kaltaista tulvaa ei kuitenkaan voi tulla. Siitä on pilvissä näkyvä sateenkaari Jumalan antamana vakuutena.

Jumala loi maailman ihmistä varten. Se oli osoitus Jumalan hyvydestä ja rakkaudesta. Luominen ja sen jälkeiset tapahtumat kertovat meille, että koko maailma ja luonto ovat tukevasti Jumalan käsissä ja että hän ohjaa kaikkea sekä jumalattomuuden rankaisemiseksi että Kirkkonsa parhaaksi.

Markku Särelä
– Kuuden päivän luomistyö

166 VK

Mä uskon yhteen Jumalaan, Maailman ja taivaan Luojaan,
Isähän, kaikkein holhoojaan, Kaikkein armolahjain suojaan.
Suurella hän voimallansa Hoitaa meitä, lapsiansa,
Varjeleepi vahingoista, Ruumiin, sielun vaurioista.
Hän meitä tahtoo ravita, Tarpeemme meille tarita,
Mitä vain voimme tarvita.

Mä uskon Poikaan Jumalan, Herrahamme Kristuksehen,
Kanss' Isän, taivaan Jumalan Voimass' yhdenvertaisehen.
Hengestä hän siinnehän Neitsehestä ihmisenä
Syntyi, kuoli edestämme Sovittaissaan syntejämme.
Hän nousi ylös haudastaan, Taas astui Isän kunniaan,
Hallitsee taivahan ja maan.

Mä uskon Pyhään Henkehen, Jumalaan ja virvoittajaan,
Ja kaikkein hyvän lahjojen Tuojaan sekä lohduttajaan,
Joka seurakuntaa täällä Kutsuu, kokoilee maan päällä,
Pyhittää ja valaiseepi, Kristuksessa varjeleepi.
Mä uskon pyhään yhteyden Ja syntein anteeks'saamisen,
Elämän iankaikkisen.

Martti Luther (saks.), 1483-1546

PYHÄ HENKI

Minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan pysymään kanssanne iankaikkisesti. Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä oleva. (Joh. 14:16, 17)

Jeesus olisi turhaan kuollut, jos Pyhä Henki ei tekisi armotyötään meidän sydämissämme. Sanan ja sakramenttien kautta Pyhä Henki vaikuttaa uskon sydämissämme ja pitää meitä uskossa elämämme loppuun asti. Ilman häntä ei olisi mitään uskoa Jeesukseen, ei olisi seurakuntaa, eikä mitään toivoa päästä taivaaseen. Sanan kautta Pyhä Henki nuhdellen vakuuttaa maailmaa kadottavasta synnistä, että ei uskota Jeesukseen; hän nuhtelee siitä, että maailma koettaa omilla teoillaan päästä sovintoon Jumalan kanssa eikä omista Kristuksen vanhurskautta; hain nuhtelee tuomiosta: epäuskossa ja omassa vanhurskaudessa seurataan tuomittua pimeyden ruhtinasta. Mutta uskovia Pyhä Henki puolustaa kaikkia lain ja omantunnon kanteita vastaan, lohduttaa heitä kaikissa murheissa ja ahdistuksissa ja kirkastaa heille joka päivä Jeesusta ja hänen täydellistä ansiotaan.

Ensimmäisenä helluntaina pieni joukko arkoja opetuslapsia oli koolla Jerusalemissa. Äkkiä kuului

kova humaus, niin kuin tuulispää, ja ennen iltaa 3000 ihmistä oli tullut kasteen ja uskon kautta ensimmäisen uuden liiton seurakunnan jäseniksi. Pyhä Henki oli tehnyt suuria ihmeiltä siinä sanassa, jota apostolit julistivat.

Uskovaiset *"eivät ole saaneet maailman henkeä"* (Kor. 2:12); myöskään *"te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huumdamme: 'Abba! Isä!'* Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, *että me olemme Jumalan lapsia"* (Room. 8:15,16). Henki auttaa meiltä heikkoudessamme. Älkäämme siis sammuttako Henkeä, vaan olkaamme Hengessä palavat, ahdistuksissa kärsivälliset ja rukouksessa kestävätkä.

Pyhä Henki, asu sydämessäni,
hallitse ja ohjaa elämäni.
Aamen.

Voimattomalle voimaa

PUOLUSTAJA

Minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan pysymään kanssanne iankaikkisesti. (Joh. 14:16)

Tämän on rakas Herramme Kristus puhunut lohdutukseksi kristityilleen, etteivät he niin kovasti pelkäisi eivätkä olisi toivottomia siitä, mikä heitä oli kohtaava hänen ruumiillisen poismenonsa jälkeen. Hän näyttää kyllä, kuinka heille tulee käymään, nimittäin että he joutuvat kärsimään, ei ainoastaan maailman, vaan myös perkeleen ja oman sydämensäkin ja omantuntonsa taholta, joka tuntee syntinsä ja heikkoutensa. Heille on kaikkialla käyvä niin, että maailma halveksii heitä. Näin heidän täytyisi peräti langeta epätoivoon, ellei vahva jumalallinen lohdutus taivaasta heitä erityisesti ylläpitäisi. Maailma elää huolettomana ja suruttomana mistään piittaamatta, se ei pidä lukua Jumalan vihasta eikä armosta, eikä liioin ole Puolustajan tarpeessa, mutta tämä vähäinen joukkoparka, joka on siihen kutsuttu ja kastettu, että se uskoisi Kristukseen ja pysyisi hänessä, se kyllä tarvitsee Puolustajan, joka sitä vahvistaa ja ylläpitää.

Koska minä nyt menen pois teidän tyköänne, Kristus sanoo opetuslapsilleen, ja te joudutte kärsimykseen, niin en minä tahdo teitä hyljätä enkä jättää teitä lohdutuksesta. Tähän saakka teillä on ollut ilo ja lohdutus minussa, mutta se on ollut ainoastaan ajallinen lohdutus, jonka on taattava; enhän minä saata tällä tavoin ikuisesti olla teidän luonanne, jos minun kerran on mentävä kunniaani ja levitettävä teidän kauttanne valtakun-

taani. Minun on kuoltava, astuttava taivaaseen ja jätettävä teidät jälkeeni. Kuitenkaan en minä hylkää teitä, vaan rukoilen Isää antamaan teille toisen Puolustajan, joka on teidän kanssanne iankaikkisesti ja lohduttaa teitä paljon voimallisemmin kuin minä ruumiillisesti läsnä ollessani olen tehnyt.

Kristus saarnaa siis tässä Pyhästä Hengestä, joka piti kristikunnalle annettaman ja jonka kautta sitä pidetään yllä hamaan viimeiseen päivään saakka. Panepa merkillle, kuinka ystävällisesti ja lohdullisesti Herra Kristus puhuu kaikille vaivaisille, murheellisille sydämille ja pelokkaille, heikoille omilletunnoille, osoittamen meille, kuinka me oikein tunnemme Pyhän Hengen ja saamme hänen lohdutuksensa. On kuin hän sanoisi: Minä kyllä tiedän, että maailma, perkele ja teidän omatuntonne peljättävät ja kiusaavat teitä, mutta olkaa kuitenkin pelkäämättä, sillä teidän tulee tietää saavanne lohdutuksen. Kristus tahtoo rukoilla Isää antamaan meille sellaisen Puolustajan, joka on meidän kanssamme iankaikkisesti ja alinomaa vahvistaa ja lohduttaa meitä. Nyt on aivan varmaa, että Herran Kristuksen rukous on totisesti tullut kuulluksi ja että Isä tekee kaiken, mitä hän häneltä rukoilee. Sen tähden ei se, mikä meitä tahtoo peljättää ja tehdä murheellisiksi, ole Jumalan tahdon ja tarkoituksen mukaista. Kristus ei sitä tee, niin kuin hän kaikin tavoin osoittaa, ei myöskään Isä, koska hänellä on Kristuksen kanssa yksi sydän ja tahto, ei liioin Pyhä Henki, onhan hänen nimensä Puolustaja, niin kuin Kristus häntä tässä nimittää.

*Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja*

HELLUNTAI

Sunnuntaina, toukokuun 24. pñä 2026, vietämme helluntaita eli Pyhän Hengen juhlaa. Pyhä Henki on Jumaluuden kolmas persoona, eikä siis vain Jumalasta lähtevä voima, kuten jotkut opettavat. Hän on tosi Jumala Isän ja Pojan kanssa. Että syntinen voi pelastua, on aivan välttämätöntä, että hänellä on Pyhä Henki. Raamattu sanoo: *"Ei kukaan voi sanoa: Jeesus on Herra, paitsi Pyhässä Hengessä."* (1 Kor. 12:3) Evankeliumi on hullutusta niille, joilla ei ole Pyhää Henkeä. Raamatusta puhutaan paljon Pyhän Hengen antamisesta ja saamisesta. Puhutaan siitä, miten Pyhä Henki tulee ihmisen sydämeen vaikuttaen siellä uskon Jeesukseen ja puhutaan myös Hengen erikoisten lahjojen saamisesta, joita lahjoja ei ole jokaiselle uskovaiselle luvattu. Kun Henki vuodatettiin niiden Jerusalemissa olevien opetuslasten päälle helluntaina, oli tämä Hengen erikoisten lahjojen antamista. Ne, joiden päälle ne tuliset kielet laskeutuivat, olivat jo ennestään uskossa. Heillä siis jo oli Pyhä Henki. Mutta helluntaina he saivat erikoisia lahjoja esimerkiksi vierailta kielillä puhumisen lahjan. Myöhemmin samana päivänä 3000 ihmistä sai myös Pyhän Hengen, mutta ei sanota, että he saivat erikoisia Hengen lahjoja, vaan sen Pyhän Hengen lahjan, joka on jokaisella uskovaisella. Toisin sanoen Henki tuli heidän sydämiinsä, vaikutti siellä uskon Jeesukseen ja alkoi kuljettaa heitä. Tämä on se

tärkein Hengen lahjan saaminen — että saamme Hengen siten, että voimme uskoa Jeesukseen ja säilyä uskossa. Jumala antaa Hengen erikoisia lahjoja sitä mukaa kun niitä tarvitaan Hänen valtakuntansa levittämiseen ja edistymiseen.

Monet vielä tänään odottavat Hengen erikoisia lahjoja. He ovat siinä luulossa, että heidän uskostaan jotakin puuttuu, jos he eivät voi kielillä puhua tai jos heillä ei ole ollut jonkinlaista erikoista tunteenomaista kokemusta. He eivät tyydy siihen, että kuuntelisivat Sanan julistusta ja tutkisivat Raamatua, vaan odottavat, että he saavat Hengen lahjat jollakin ihmeellisellä tavalla ulkopuolella Sanaa. — Jumala on kuitenkin luvannut, että Pyhä Henki toimii Raamatun Sanan ja sakramenttien kautta. Jeesus sanoo: *"En minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun."* (Joh. 17:20) Hän tarkoitti apostolien ja profeettojen Sanaa, joka on nyt säilytettynä meille pyhässä Raamatussa.

Jos sinä, ystävä, tahdot saada Pyhän Hengen, lue, tutki ja kuuntele Raamatun Sanaa. Näin Jumala antaa sinulle Pyhän Hengen, niin että voit uskoa syntisi anteeksi Jeesuksessa. Ja näin saat kaikki ne Hengen lahjat, jotka Jumala on luvannut lapsillensa antaa. Mitä enemmän Sanaa uskossa tutkit, sitä enemmän nämä Hengen lahjat tulevat sinussa esiin.

Rupert Efraimson

YHTEYSTIEDOT

**Helsingin seurakunnan
pastori:** Jānis Dimza

STLK:n internetsivut:
www.luterilainen.com

Pyhäkoulun internetsivut:
www.luterilainen.com/pyhäkoulu

Tampereen seurakunnan esimies:
Timo Virolainen
puh. 044 547 9564
timo.virolainen@enercotek.fi
Papinkatu 5D 64, 33200 Tampere

LUTERILAISEN MAKSUTIEDOT VUONNA 2026

Pyydämme maksamaan Luterilainen-lehden vuoden 2026 vuosikerran ilman erillistä laskun lähetystä. – *Luterilaisen toimitus*

Maksettava summa: 25 € kotimaa / 35 € ulkomaat

Maksetaan tilille: FI71 5730 0821 3936 14

Maksun saaja: SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN KIRKKO

tai MobilePaylla: numeroon #16202 tai QR-koodilla

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseenoppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsutaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä: Timo Virolainen, 044 547 9564.

Raamattu sanoo: ”*Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen.*” (1 Tim. 3:1)

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Lisätietoja, muutoksia ja muiden paikkakuntien tilaisuuksia ilmoitamme verkkosivuillamme:
www.luterilainen.com/osallistu

TOIMINTATIIETOJA

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A.

Ehtoollisjumalanpalvelus (pastori Jānis Dimza) **su 3.5. klo 11.**

Tampereen lukujumalanpalvelukset **su 19.4. ja su 17.5. klo 11.** Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

Pyhäkoulu

Pyhäkouluja kevään aikana kerran kuussa **lauantaisin klo 15.**

Seuraavat pyhäkoulut **18.4. ja**

16.5. Lisätietoa pitopaikoista

Tampereen esimieheltä tai pyhäkoulun opettajilta.

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1.

Ehtoollisjumalanpalvelukset (pastori Jānis Dimza) seuraavina sunnuntaina klo 11: **19.4., 17.5.**

Lukujumalanpalvelukset seuraavina sunnuntaina klo 11: **26.4.**

Kesän leirit järjestetään tänä vuonna Siitamassa seuraavasti:

- Rippileiri ma 6.7. – su 12.7.2026.
- Lastenleiri ke 8.7. – su 12.7.2026
- Aikuisten raamattuleiri ke 8.7. – su 12.7.2026

Kaikki kesän leirit ovat siis samalla viikolla (vko 28) ja päättyvät sunnuntaina 12.7. pidettävään konfirmaatiojumalanpalvelukseen.

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:

www.luterilainen.com/videoita

www.pyhakoulu.fi

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne..., Martti Luther . . .	82
Mutta tämä on iankaikkinen elämä..., Martti Luther	83
Kiusattu, Jānis Dimza	85
Kristuksen voitelu lunastajantehtävään, Markku Särelä	91
Pyhä Henki, lohduttaja, Markku Särelä	93
Mitä tapahtui helluntaina? Rupert Efraimson	97
Psalmi 16: Ennustus Kristuksen kärsimisestä..., C. Manthey-Zorn .	100
Olkaa aina iloiset, Martti Luther	102
Pitääkö Raamattu paikkansa? Markku Särelä	103
Jumalan lapset, Voimattomalle voimaa	105
Sattuvia sanoja, Eeva Voima	106
Sana, Markku Särelä	107
Vedenpaisumuksen jälkeen, Kimmo Pälikkö	108
Uusi taivas uusi maa, C.F.W. Walther	110
Toinen luomispäivä, Markku Särelä	112
Virsi 166	114
Pyhä Henki, Voimattomalle voimaa	115
Puolustaja, Martti Luther	116
Helluntai, Rupert Efraimson	117
Ilmoitukset ja toimintatiedot	115

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA:

Kansi: Korpit ruokkivat Eliaa
Kimmo Pälikkö

Tampere - FI74 5700 0220 0405 23

Maksun saaja: TAMPEREEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN SEURAKUNTA

Helsinki - FI75 1270 3000 0189 73

Maksun saaja: HELSINGIN TUNNUSTUKSELLINEN

Kirkkokunta, Luterilainen-lehti, kirjamyynti ja lahjoitukset:

FI71 5730 0821 3936 14

Maksun saaja: SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN KIRKKO

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Tilaushinta 2026: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: Vt-päätoimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi

Taitto: Viestipaino, **Kuvitus:** Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset ja osoitemuutokset voi tehdä lähettämällä sähköpostin osoitteeseen tiedotteet@luterilainen.com.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com